

PAARDENKASTANJE,

Een boom die paarden geneest...

Eeuwen geleden zwierf in het binnenland van Turkije een kudde verzwakte, wilde paarden rond. De dieren waren er slecht aan toe: ze waren lusteloos en tot op het bot vermagerd.

Op een dag zag een vrouw die met haar gezin ver buiten het dorp woonde, dat de paarden stonden te drinken bij een waterpoel. Ze was een vrouw die zowel in de zielen van mensen en dieren kon kijken. Dat maakte dat de meeste dorpingen bang voor haar waren en sommigen meenden dat ze een heks was.

De vrouw liep op de zieke dieren af en sprak zonder haar mond te openen:

- Zwerf niet verder. Blijf hier. Wij zullen jullie te eten geven en jullie genezen. In ruil vraag ik dat als jullie weer gezond en sterk zijn, jullie onze lasten willen dragen.

De paarden stemden toe en na enige tijd begon hun vacht zijn gezonde kleur terug te krijgen en vlees op hun botten te komen. De kudde groeide uit tot een groep sterke paarden die goederen en mensen naar verre bestemmingen bracht. Zo verwierf de vrouw en haar gezin zowel aanzien als rijkdom.

Maar toen stierf de vrouw en de paarden werden opnieuw ziek: ze zweetten, hoestten en hadden het benauwd. De weduwnaar was bezorgd en riep zijn vier volwassen zonen te hulp. Konden zij een oplossing bedenken?

De vier mannen staken de hoofden bij elkaar en spraken af dat de oudste zoon de hulp van de goden zou inroepen en zodra het lente werd naar de grote tempel zou rijden om daar een zak goudstukken te offeren en tien dagen lang te bidden. En zo gebeurde. Uitgeput kwam de zoon terug. Nauwlettend en hoopvol observeerde men de paarden, maar er veranderde niets.

Toen de hete zomer begon, reed de tweede zoon naar de tovenaars op de hoge flanken van een hoge berg. Hij smeekte hem te helpen en gaf een zak goudstukken. Hoopvol bekeek men de paarden, maar er veranderde niets.

Ten einde raad besloot men de twee jongste zonen naar het duistere woud aan de andere kant van het hooggebergte te sturen, om de driekoppige draak te doden die daar woonde. Zijn bloed, zo werd algemeen aangenomen, kon alle ziekten genezen. Van de laatste zak goud kochten ze de beste wapens. Bij het begin van de herfst zadelden ze de twee minst zwakke paarden en begonnen aan de lange tocht. Ze doodden het monster en uitgeput en voldaan boden ze hun vader het drakenbloed aan. Maar er veranderde niets.

Toen het winter werd kreeg het jongste dochtertje een droom waarin haar moeder verscheen. Ze stond te midden van een kudde sterke en gezonde paarden, zag haar dochter aan en zei zonder haar mond te openen:

- Ga naar het dal, ga naar het dal.

Met een stuk brood en een zak water sloop het meisje in alle vroegte de tent uit en doolde de hele dal, niet wetend wat haar te doen of te wachten stond. Toen de avond viel ging ze uitgeput tegen een boom zitten, dekte zich toe met droge bladeren en viel in slaap. Maar vroeg in de nacht schoot ze wakker van een ijselijke kreet en ze zag nog net dat een heks uit de boom vloog. Toen ze de volgende ochtend ontwaakte, keek ze recht in de ogen van een grote oehoe. Die straalde zoveel vertrouwen uit, dat ze hem het verhaal vertelde over de rampspoed die het gezin getroffen had.

- Ik heb je moeder nog gekend, lieve kind. De oplossing van je probleem ligt hier. Let maar op.

De uil sloot de ogen. Op dat moment viel er uit de boom een blad op haar voeten. Ze pakte het blad op en draaide het een paar keer heen en weer tussen haar vingers. Ineens viel het haar op dat het einde van de bladsteel de vorm had van een paardenvoet. Ze klom in de oude boom en zag dat op de plaatsen waar de bladeren waren afgevallen, afdrukken van paardenhoeven stonden. Dit was een paardenboom! Ze zei:

- Boom, luister, je bent een paardenboom, ik zie overal paardenhoeven op je takken. Jij moet me helpen onze paarden beter te maken!

Meteen viel iets hards op haar hoofd, en nog één, en nog één: het regende plotseling stekelige bolsters! En niet alleen uit de boom waarin ze zat, maar uit alle bomen om haar heen.

- Dat moet de oplossing zijn! Maar wat moeten de paarden met stekelige bolsters?

Toen zag ze dat een aantal van die bolsters waren open gebarsten. Ze danste tussen de bomen en riep:

- Dank je wel, dank je wel!

De vader en de zonen die het meisje aan het zoeken waren, hoorden haar vrolijke stem uit het dal opklinken en snelden in haar richting.

- Deze boom heeft de oplossing gegeven! Kijk, van deze bruine zaden zullen de paarden beter worden.

En zo geschiedde.